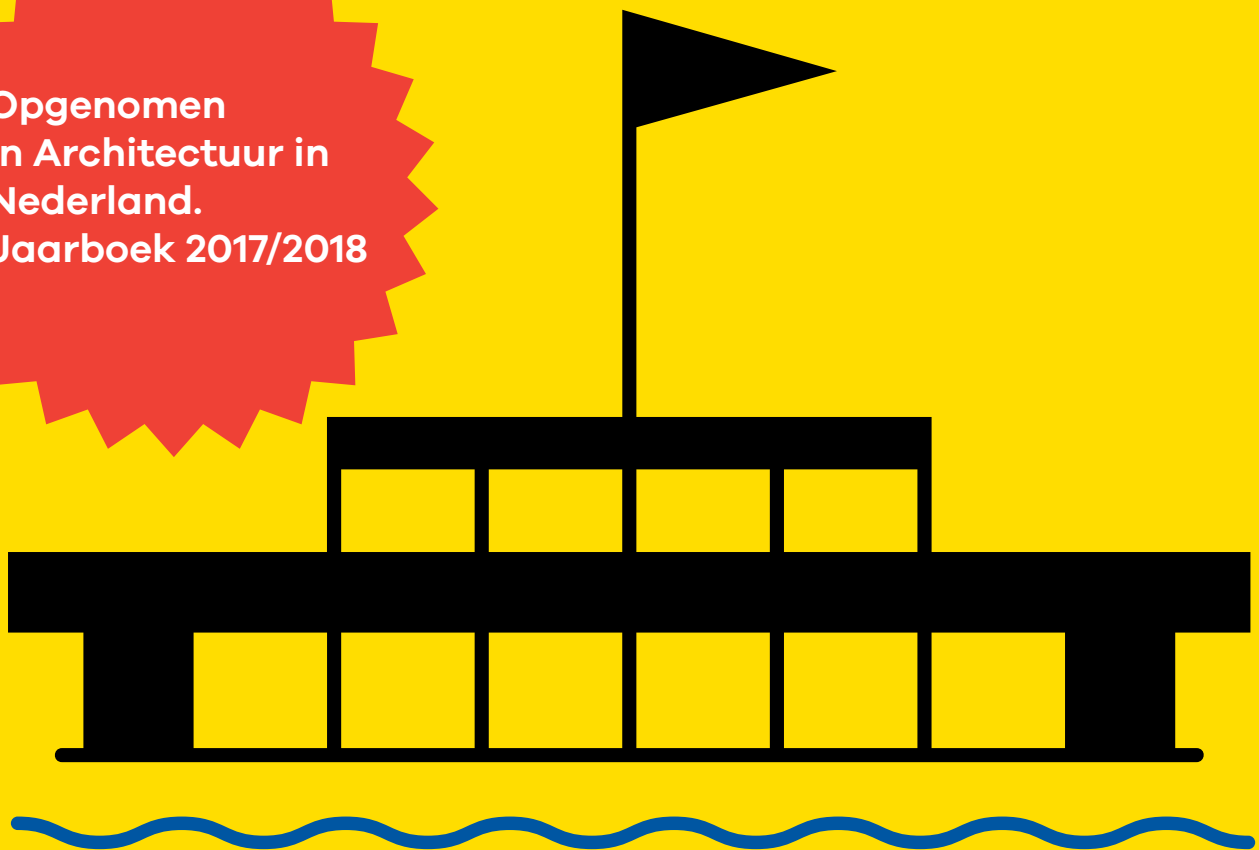

Van Eesteren Paviljoen

Kroon op de herwaardering van de Westelijke Tuinsteden

Opgenomen
in Architectuur in
Nederland.
Jaarboek 2017/2018

Van Eesteren
Museum
Amsterdam

Van broedplaats naar hotspot aan de Sloterplas

Het Van Eesteren Museum

Het Van Eesteren Museum is een erfgoedinstelling die zich inzet voor de nalatenschap van de architect en stedenbouwkundige Cornelis van Eesteren (1897-1988).

Cornelis van Eesteren

Het Van Eesteren Museum in Amsterdam Nieuw-West is vernoemd naar Cornelis van Eesteren. Hij was stedenbouwkundige die in de jaren dertig de uitbreidingsplannen voor het naoorlogse Amsterdam tekende. De Westelijke Tuinsteden zijn op zijn tekentafel bedacht. Zijn motto was licht, lucht en ruimte. Daarmee bepaalde hij het gezicht van stadsdeel Nieuw-West.

Het Van Eesteren Paviljoen is er. Eindelijk!

Cornelis van Eesteren tekende aan de noordoever van de Sloterplas een boulevard waar alle Amsterdammers konden flaneren. Met op beide uiteinden een paviljoen. Een van die paviljoens is in de jaren zestig gebouwd, Paviljoen Oostoever. Nu, bijna tachtig jaar later, heeft het Van Eesteren Museum op het andere uiteinde een nieuw onderkomen gebouwd en is dat tweede paviljoen er: het Van Eesteren Paviljoen. Eindelijk!

Een plek voor iedereen

Is het niet interessant dat er op deze unieke plek informatie over het Algemeen Uitbreidingsplan (AUP) voor Amsterdam en de totstandkoming van de tuinsteden te vinden is? Dat er een goed startpunt is voor wandelingen door de tuinstad (Op Pad in de Tuinstad)? En dat je op deze unieke plek aan de Sloterplas ook een goede kop koffie kan drinken, met een heerlijk stuk taart erbij? Een plek waar iedereen uit de buurt, geïnteresseerden in het erfgoed van de jaren 50 en 60 en Van Eesteren liefhebbers bij elkaar aan tafel kunnen schuiven? Zo'n plek is het Van Eesteren Paviljoen.

Van Slotermeer naar de Sloterplas

Het Van Eesteren Museum verbreedt de focus. Het museum, dat ooit begon als Buitenmuseum in Slotermeer, met al snel daarna ook een binnenmuseum aan de Burgemeester De Vlughtlaan, wordt nu meer een cultureel platform waar de tradities en ontwikkelingskansen van alle (Westelijke) Tuinsteden van Amsterdam worden gekoesterd. Daarom breidt het museum de activiteiten uit van Slotermeer naar heel Nieuw-West en de overige naoorlogse Amsterdamse Tuinsteden in Watergraafsmeer, Buitenveldert en Noord. Samen met andere culturele instellingen, vrijwilligers en de buurt brengt het museum straks een nog breder programma dan voorheen. Daarvoor heeft het Van Eesteren Museum een 'thuis' nodig met meer zichtbaarheid, ruimte en faciliteiten dan de voormalige locatie aan de Burgemeester De Vlughtlaan bood. Het museum vond dit aan de Sloterplas.

Het Van Eesteren Museum aan Sloterplas; logisch!

Het Algemeen Uitbreidingsplan van architect en stedenbouwkundige Cornelis van Eesteren beslaat heel Amsterdam Nieuw-West en heeft de Sloterplas als iconisch middelpunt. Dat het museum een toekomstig onderdak heeft gevonden op deze zichtbare plek aan de Sloterplas, is een logisch gevolg van de verbreding van de eigen focus.

2

Bastion West: een bijzondere locatie

De noordoever van de Sloterplas is ontworpen als een belangrijk knooppunt aan het einde van de as die de Dam, het centrum van Amsterdam, in een rechte lijn via de Jan Evertsenstraat verbindt met de Westelijke Tuinsteden. Van Paleis tot Plas. Van Eesteren ontwierp de noordoever als entree van het Sloterpark met een flaneurboulevard en bastions. Hij verwachtte er drommen bezoekers uit de directe omgeving, maar ook uit andere delen van Amsterdam. Aan weerszijden van de boulevard tekende hij een paviljoen, wat te zien is op het deelplan voor Sloterveer uit 1939. Het paviljoen aan de oostzijde van deze boulevard is gerealiseerd in de jaren zestig. Het paviljoen op het Bastion West, onze bouwlocatie, is uiteindelijk nooit gerealiseerd. Tot het Van Eesteren Museum het plan opvatte zich hier te vestigen en een paviljoen bouwde.

De noordoever van de Sloterplas, met nog ongeschonden naoorlogse bebouwing aan de Noordzijde en de Burgemeester Hogguerstraat, vormt belangrijk erfgoed uit de wederopbouwperiode na de Tweede Wereldoorlog. Hernieuwd besef van de kwaliteit van deze bebouwing en van de open verkavelingsstructuur en het naoorlogse culturele erfgoed blijkt niet alleen uit de aanwijzing tot beschermd stadsgezicht van de gehele noordoever door de gemeente Amsterdam. Het blijkt ook uit de eerdere aanwijzing van het beschermde stadsgezicht in Sloterveer en de benoeming tot wederopbouwgebied van nationaal belang door de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed.

Parallel aan deze herwaardering van het cultureel erfgoed in de Tuinsteden, lopen de plannen van de gemeente Amsterdam om de drukte in de stad te spreiden (Stad in Balans) en de Sloterplas te ontwikkelen. Daarnaast geeft de investeringsagenda van Amsterdam, die gericht is op Nieuw-West en de Sloterplas, extra prioriteit aan het gebied en maakt deze groengelden vrij voor de kwaliteit van water, oevers en de plas zelf.

Ook de gentrificatie die plaatsvindt in Amsterdam en de zogenoemde sprong over de Ring die dat tot gevolg heeft, maken dat de tijd rijp is voor realisatie van een cultureel en recreatief programma rond de Sloterplas. De aanwezigheid van het Van Eesteren Museum aan de plas, met het nieuwe paviljoen op die specifieke locatie, sluit naadloos aan op al deze plannen. Het verbindt het nog ongeschonden naoorlogse culturele erfgoed aan de Noordzijde met de tegenwoordige tijd en vraagt actief aandacht voor meer cultureel bewustzijn.

Een nieuw paviljoen

Als erfgoedinstelling zet het Van Eesteren Museum zich in voor de nalatenschap van Van Eesteren. Dat kan ook betekenen dat we ideeën van Van Eesteren die nooit zijn gerealiseerd alsnog verder willen brengen. Met een paviljoen op deze locatie is dat precies het geval. Het Van Eesteren Museum beschouwt de Sloterplas als icoon van modernistische stedenbouw die meer aandacht verdient. De noordoever die, net als sommige andere gebieden in de Tuinsteden eigenlijk nooit is geworden zoals hij was gepland, kan een impuls gebruiken. Om die reden is gekozen voor nieuwbouw op een belangrijke culturele locatie. Een locatie die Van Eesteren zelf al als focuspunt in zijn plannen tekende.

Het nieuwe paviljoen heeft meer ruimte voor exposities, debat, workshops en ontmoeting, en het biedt kansen voor het uitbreiden van de educatiemogelijkheden, voor horeca, een museumwinkel. Ook werkt het museum aan een beeldentuin met modernistische beelden uit de jaren 50 en 60, de tijd van de stichting van de Westelijke Tuinsteden.

**Amsterdam Nieuw-West herrijst
zoals de phoenix van Raymond
Both a/d Burgemeester Röellstraat
in de plek waar je moet zijn**

4

De uitgangspunten voor het ontwerp

Het Van Eesteren Museum heeft met het nieuwe paviljoen op het Bastion West een uitnodigend en transparant gebouw met zicht op de Sloterplas, de boulevard en de Noorderhaven. Het moest een nieuw, herkenbaar en zichtbaar museum-onderkomen worden met een sober en doelmatig karakter, net als veel architectuur uit de wederopbouwperiode. De nadruk moest niet liggen op het gebouw zelf, maar op het verhaal dat het Van Eesteren Museum wil vertellen, op het interieur van het paviljoen en op de omgeving waarin het is gelegen. Het ontwerp voor het paviljoen is van Korteknie Stuhlmacher Architecten. Zij bedachten, geïnspireerd door paviljoenbouw uit de jaren 50 en 60, een eenvoudig houten Van Eesteren Paviljoen met veel glas. Het is donker van kleur zodat het op een natuurlijke manier deel uitmaakt van de parkachtige omgeving van de Sloterplas. De nadruk ligt op het interieur van het paviljoen, op het licht, lucht en ruimte denken en daarmee ook op de relatie met de omgeving waarin het gebouw staat. De constructie is eenvoudig en leesbaar en sluit daarmee aan bij het karakter van de jaren 50 en 60.

De architectenkeuze: werken met Korteknie Stuhlmacher Architecten

Het uitgangspunt was om een ontwerp te laten maken door een bureau met ervaring in soortgelijke opgaven en met een architectonische signatuur die past bij de modernistische traditie van de Westelijke Tuinsteden. Het Rotterdamse architectenbureau van Rien Korteknie en Mechthild Stuhlmacher heeft de afgelopen jaren in diverse projecten ervaring opgedaan met de realisatie van sociaal-culturele voorzieningen met een laag budget en met een grote mate van flexibiliteit in gebruik. Bovendien zijn diverse projecten door hen gerealiseerd op kwetsbare locaties waar hoge eisen worden gesteld aan beveiliging en duurzaamheid. De sobere en modernistische signatuur van hun ontwerpen sluit naadloos aan bij de traditie van architectonische vormgeving die in de Westelijke Tuinsteden is te vinden. Op basis van enkele door hen gerealiseerde projecten kon bij aanvang van het project bovendien worden verwacht dat de stichtingskosten van hun ontwerp in overeenstemming konden worden gebracht met het programma van eisen en het beschikbare budget. Die verwachting is waar gebleken.

De openbare ruimte rondom het paviljoen is ontworpen door de gemeente Amsterdam.

Kosten en financiering

De stichtingskosten van het nieuwe paviljoen bedragen ongeveer € 700.000 excl. btw. Deze kosten zijn grotendeels gefinancierd uit het Stimuleringsfonds voor de Volkshuisvesting. Dit is een fonds dat wordt beheerd door de Amsterdamse Woningcorporaties samen met de gemeente Amsterdam. Ook droegen de gemeente Amsterdam (uit fondsen van stadsdeel Nieuw-West en Stad in Balans) en woningcorporatie Stadgenoot bij aan de plannen. Daarnaast is er via een Voor je Buurt crowdfundingactie geld opgehaald voor de inrichting van het museumcafé en steunden, naast particuliere donateurs, ook projectontwikkelaars en bedrijven het museum. De nieuwe tentoonstelling in het paviljoen is mede mogelijk geworden met de steun van het BPD Cultuurfonds en de Van Eesteren-Fluck & Van Lohuizen Stichting.

Donatie STIFO goed gebruikt

Het Van Eesteren Museum is een museum dat bottom up is ontstaan uit particuliere initiatieven, door inspanning van bewoners uit de buurt. Het wordt ook gerund met de hulp van vele vrijwilligers, inmiddels wel ruim 100. Veel van die vrijwilligers komen uit de directe omgeving van het museum (Slotermeer), maar ook uit andere delen van Nieuw-West en – in mindere mate – uit heel Amsterdam. Het museum is opgericht om de belangstelling voor de geschiedenis en de toekomst van de Westelijke Tuinsteden in Amsterdam te bevorderen. In die Tuinsteden werden oorspronkelijk voornamelijk sociale huurwoningen gebouwd door woningcorporaties. Er is een woningvoorraad die nog altijd merendeels uit die sociale huurwoningen bestaat. Voor de huurders ervan, en voor hun kinderen die in Nieuw-West naar school gaan, is het belangrijk dat er voorzieningen zijn: een museum waar zij welkom zijn, waar zij kunnen leren over hun eigen buurt, waar zij zich kunnen ontwikkelen en waarmee zij kunnen werken aan projecten en activiteiten.

Het STIFO heeft lange tijd € 400.000 gereserveerd voor de ontwikkeling van de noordoever van de Sloterplas, voor een culturele voorziening aan de noordoever die de bewoners ten goede komt. Daar is door veel verschillende initiatiefnemers over gedroomd en nagedacht. Het Van Eesteren Museum heeft echter als eerste en enige organisatie bij het STIFO een plan ingediend. Een plan dat tot stand kwam op uitnodiging van en in samenwerking met de gemeente Amsterdam en woningbouwcorporatie Stadgenoot. De corporatie heeft voor deelname in het project goedkeuring gekregen van de Inspecteur Leefomgeving waaraan alle corporaties in Nederland verantwoording afleggen.

6

De architecten aan het woord

Rien Korteknie en Mechthild Stuhlmacher over de opdracht:

'Wij hadden een zonder meer uitdagende opdracht. Een gebouwtje maken dat zich voegt in een gebied dat van monumentale maritieme aanleg is geworden tot een volgroeid park. Een ruimte ontwerpen die het 'licht, lucht, ruimte-denken' van toen vertaalt in een duurzaam bouwwerk van nu. Maar ook: een paviljoen maken voor de prijs van een noodlokaal, dat de locatie dient en deze niet overheerst of overschreeuwt. De grandeur die zo'n gebouw nodig heeft dachten we het beste bij binnenkomst in het gebouw te tonen. Het schaarse 50er-jaren budget werkte enigszins beperkend, maar we hebben toch met de beschikbare middelen proberen te woekeren, 5 jaar lang, met de grootst mogelijke ambitie. Of we hierin zijn geslaagd, vragen we de bezoekers te beoordelen na 20 oktober 2017.'

Rien Korteknie en Mechthild Stuhlmacher over de architectuur van het Van Eesteren Paviljoen:

'De constructie is eenvoudig en leesbaar en sluit daarmee aan bij het karakter van de jaren 50-60. Dat hebben we vertaald door te kiezen voor het gebruik van hout met genereuze proporties. Dit is niet alleen gemotiveerd door de parkachtige omgeving, maar vooral ook door het sinds de jaren 50-60 veranderde denken over duurzaamheid en prefabricatie. Het gebruik van innovatieve, moderne houtbouwsystemen vormt in onze ogen het meest overtuigende antwoord op de vraag naar een eigentijdse bouwmethodiek. De prefabricatie-systemen zorgen ervoor dat er snel, precies en met hernieuwbare grondstoffen kan worden gebouwd. En in de Nederlandse bouwcultuur is het in onze ogen belangrijk dat we systemen kiezen die geen specifieke ambachtelijke houtbouwvaardigheden vragen van de aannemer. Aanneembedrijven in Nederland beschikken daar normaal gesproken namelijk niet over. Dankzij die prefabricatie is de kwaliteit van de afwerking van het paviljoen in onze ogen aanvaardbaar. Zeker gezien het lage budget van het project en het feit dat de aannemer niet beschikte over de specifieke houtbouwervaring zoals je die bijvoorbeeld tegenkomt in Duitsland of Zwitserland. De vereiste precisie van de constructie en de afwerking werd nu door de fabrieken in Duitsland en Zwitserland gegarandeerd. Tegelijkertijd zorgt het gebruik van hout voor een aangenaam binnenklimaat, aangenaam licht en akoestisch comfort. Door de aanwezigheid van de warme kleur en de karakteristieke textuur van het hout kunnen de vloer en het meubilair heel sober blijven. En dat is weer kostenbesparend.'

'De belangrijkste referentieprojecten voor de gerealiseerde architectuur vonden we in Scandinavië, bijvoorbeeld in de paviljoens van architect Sverre Fehn, vooral in het paviljoen voor de wereldtentoonstelling in Brussel in 1958. In onze ogen is het Scandinavische modernisme een variant die op een inspirerende manier de brug slaat tussen het pragmatische Nederlandse modernisme en de stijl-, vorm- en materiaalvoorkeuren van de huidige tijd. In de Scandinavische moderne architectuur en design bepalen warme kleuren en veel hout van begin af aan het beeld. We willen met onze eigen interpretatie hierop aansluiten en ons steentje bijdragen aan de acceptatie en de (duurzame) vernieuwing van de modernistische traditie.'

Rien Korteknie en Mechthild Stuhlmacher over de locatie:

'Deze plek aan de noordoever van de Sloterplas maakte het in onze ogen om verschillende redenen een geschikte plek voor het Van Eesteren Museum. De onbebouwd gebleven locatie was in de jaren tachtig volgezet met meidoorns en verworpen tot een ondoordringbaar, verwaarloosd geheel. De geometrische functie van scharnierpunt tussen de monumentale Noordzijde en de meer informele jachthaven was niet meer leesbaar. Daarbij maakte de meidoornbeplanting de plek donker en onveilig. Dit vroeg om verbetering. Het was en is te verwachten dat de noordoever zou meedoen aan de snelle gentrificatie van Amsterdam, met tot gevolg dat er op verschillende plaatsen horeca komt, zoals Café Oostoever en Hotel Buiten. Het leek goed hier een culturele bestemming tussen te schuiven en tegelijkertijd mee te liften met het recente succes van de noordoever als recreatieve bestemming. Als we met het Paviljoen erin slagen het informatieve en nuttige (een tentoonstelling) te verbinden met het aangename (verblijven en wat drinken op een prachtige plek) zal het Van

Eesteren Museum meer mensen bereiken. De plek als scharnierpunt bood bepaalde vrijheden voor het ontwerp, en daar waren we dankbaar voor in deze veelbesproken en beladen omgeving. Het was voor ons duidelijk dat het nieuwe Paviljoen een tegenhanger zou moeten vormen van het monumentale café Oostoever, en dan vooral het originele gebouw van architect Slebos uit de jaren 60. In het begin overheerste aan de noordoever van de Sloterplas het monumentale karakter van de oeverpromenade met haar kenmerkende, witte, betonnen maritieme architectuur. Op Bastion West hebben we echter een plek gevonden in het park; er is door de groei van de bomen in afgelopen 50 jaar op die plek namelijk een andere realiteit ontstaan dan die van de oeverpromenade. Een plek die in onze ogen veel meer vraagt om een reactie op het donkere parklandschap in plaats van op de promenade. De tegenstelling met de oostoever is daarom heel duidelijk: zwart versus wit, parkachtige versus maritiem, nadruk op het interieur versus nadruk op het sculpturale exterieur, een tevreden positie op de tweede rij vanaf de plas versus een geëxponeerde ligging aan de oever. Daarbij wilden we, gezien het budget en het ontbreken van specifieke ervaring met houtbouw bij de aannemende partij, graag rekening houden met mogelijke oneffenheden in de constructie en afwerking van de gevel. De kleur zwart bedekt dat soort oneffenheden eenvoudiger dan een andere kleur.

Fotografie: Luuk Kramer

Fotografie: Luuk Kramer

Fotografie: Luuk Kramer

Fotografie: Luuk Kramer

Fotografie: Luuk Kramer

Architectuurcriticus Elsbeth Ronner over Korteknie Stuhlmacher Architecten

Over het werk van Korteknie Stuhlmacher wordt wel gezegd dat het stil is, terughoudend, en dat de kwaliteit ervan pas duidelijk wordt op het moment dat je enige tijd binnen in hun gebouwen verblijft. Elsbeth Ronner omschrijft hun werk als volgt: 'Bij elk project bepaalt Korteknie Stuhlmacher de mate van bescheidenheid die passend is in de omgeving en aansluit bij de opgave. De architectuur van Korteknie Stuhlmacher is niet breedspakig. Hij vestigt niet de aandacht op een discours erbuiten, maar op de particuliere ervaring van het gebouw. Het woordelijk omschrijven van een architectuur waar de kwaliteiten voortkomen uit een nauwkeurig gecomponeerde ruimtelijkheid die met name lijfelijk wordt ervaren, vraagt om een specifieke taal.'

Voor meer over Korteknie Stuhlmacher Architecten zie ook www.kortekniestuhlmacher.nl.

De uitvoerders aan het woord

Het Van Eesteren Paviljoen is gerealiseerd door KBK Bouwgroep.

KBK bouwgroep is een familiebedrijf uit Volendam. Directeur Paul Klouwer: "Wij zijn al bijna 40 jaar actief in het bouwen en onderhouden van vastgoed om in te wonen en werken. Onze projecten zijn veelzijdig en divers: woningbouw, utiliteitsbouw, renovatiewerken, zorgcomplexen, scholen, kantoren, bedrijfspanden, vastgoedonderhoud en bijzondere objecten. Het Van Eesteren Paviljoen is één van die bijzondere objecten die wij mochten realiseren. KBK-projectleider Ton Venrooij: "Het Van Eesteren Museum zocht lange tijd naar de juiste locatie voor hun paviljoen. Toen ze die gevonden hadden, vonden ze in KBK bouwgroep een betrokken en partner die wilde bouwen zonder winstoogmerk. Eenmaal samen om de tafel zochten we naar de juiste oplossingen om de specifieke wensen van het museum te laten passen binnen het budget. Dat is gelukt en we zijn trots op het prachtige resultaat!"

Interieur

Het interieur, in het bijzonder de entree, taatsdeur, bar en keuken werden naar ontwerp van Korteknie Stuhlmacher Architecten uitgevoerd door Elmer Koopmans. Koopmans is architect en meubelmaker en heeft zich toegelegd op bijzondere projecten waarin hout de hoofdrol speelt, van snelstoelen en kruitafels tot brugleuningen en koepels. De afwerking en verdere inrichting van het Van Eesteren Paviljoen, van museumcafé tot nieuwe vaste opstelling, is verzorgd door medewerkers van het Van Eesteren Museum.

14

Het Van Eesteren Museum Binnenmuseum, Buitenmuseum en Museumwoning

Het Van Eesteren Museum bestaat uit een Binnenmuseum, een Buitenmuseum en een jaren 50 Museumwoning.

De hoofdlocatie, het Binnenmuseum, is het Van Eesteren Paviljoen, prachtig gelegen aan de noordoever van de Sloterplas, in het hart van de Westelijke Tuinsteden. In het Van Eesteren Paviljoen maakt u kennis met het cultuurhistorisch erfgoed van de stedenbouwkundige Cornelis van Eesteren. Via tentoonstellingen, debatten, workshops en een museumcafé. Het Van Eesteren Paviljoen is tevens startpunt voor tochten in het Buitenmuseum en een bezoek aan de Museumwoning.

Het nieuwe Paviljoen heeft meer ruimte dan de oude locatie aan de Burg. De Vlughtlaan en biedt meer kansen voor het uitbreiden van de educatiemogelijkheden, voor horeca, een museumwinkel en een beeldentuin.

Naast dit Paviljoen heeft het Museum ook een Museumwoning die volledig is ingericht met voorwerpen uit de jaren 50 en 60.

En er is het Buitenmuseum met een collectie van woningen, straten, pleinen en parken die een goede indruk geeft van de plannen van Van Eesteren. Het Van Eesteren Museum verzorgt het programma Op Pad door de Tuinstad, met wandelingen door alle wijken van het Algemeen Uitbreidingsplan.

Wat is er te zien en doen in het Van Eesteren Museum?

De nieuwe vaste tentoonstelling in het Paviljoen vertelt het verhaal van Cornelis van Eesteren, zijn stadsontwerp, de realisatie en de vernieuwing van de tuinsteden, in het bijzonder die aan de westkant van Amsterdam. Daarnaast wordt ingegaan op hoe door de naoorlogse groei het dagelijks leven op tal van fronten veranderde, alsook op de idealen van de woninginrichting van de Stichting Goed Wonen.

In 2018 is een nieuwe cyclus Van Eesteren Gesprekken gestart waarin naast de eigenheid ook de vernieuwing van de tuinstad centraal staan. Met thema's als erfgoed, groen en verdichting. Over oud, en meer nog over nieuw. Wat is de toekomst van de Tuinstad? Welke Tuinstad wil en kan Nieuw-West zijn?

In 2018 start het Van Eesteren Museum een verkennende samenwerking met het Amsterdam Museum en zal het bijzondere collectiestukken van dit stadsmuseum tonen. Met de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed wordt gewerkt aan een expositie over het interieur van de Wederopbouwperiode. Ook aan verschillende publieksbrede evenementen, van museumnacht tot Tulp Festival, zal het museum deelnemen. Daarnaast is een beeldentuin aan de noordoever van de Sloterplas in voorbereiding.

De activiteiten in Binnenmuseum, Buitenmuseum, Museumwoning en voor Educatie worden voortgezet en verder uitgebreid. Krachtiger en omvattender en in een groter gebied dan tot nu toe, in meer (Westelijke) Tuinsteden dan voorheen.

Wekelijks te zien & doen

do-zo Tentoonstelling in het Paviljoen
do-zo Wandeling Buitenmuseum
do-zo Bezoek Museumwoning

Zie voor de volledige agenda:
www.vaneesterenmuseum.nl.

Openingstijden

Het Van Eesteren Museum is geopend op donderdag tot en met zondag, van 12.00-17.00 uur.

Tarieven

Entree Binnenmuseum €2,50 (dagkaart)
Bezoek Museumwoning €12,50

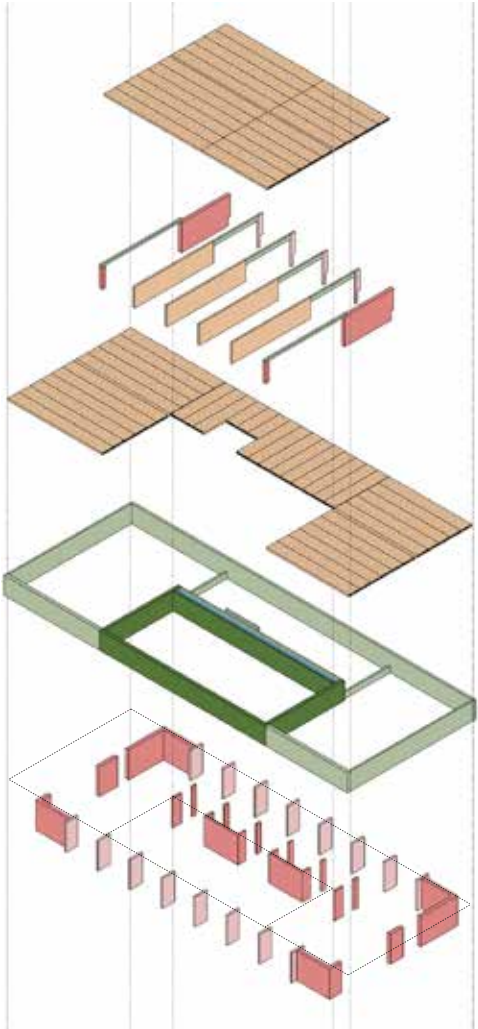
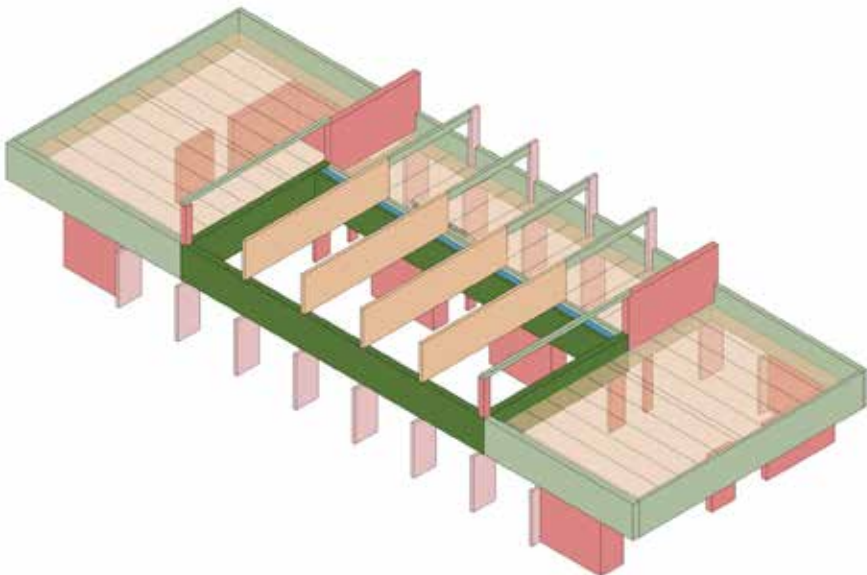
Er geldt een gereduceerd tarief met CJP/Stadspas/65+.
Kinderen t/m 12 jaar hebben gratis toegang.

Adres

Noordzijde 31, 1064 GV
Amsterdam Nieuw-West

Meer informatie & tickets

Meer informatie en tickets via:
www.vaneesterenmuseum.nl

Locatie

Noordzijde 31 in Amsterdam, op Bastion West aan de noordoever van de Sloterplas in Amsterdam Nieuw-West

Ontwerp

Korteknie Stuhlmacher Architecten

Uitvoering

KBK Bouwgroep, aannemer
Elmer Koopmans, interieur

Adviseurs en leveranciers

H4D Raadgevende Ingenieurs, Jaap Dijks, constructeur
Adviesbureau Van der Weele, installaties
VGG Adviseurs, bouwmanagement
Jan van der Berg, bouwtoezicht
Lignotrend, dakplaten
Mario Genovesi, keukeninrichting
Heko Spanten, houtstructuur
Cape Cod, gevelbekleding
Timmerfabriek Volendam, kozijnen

Gevelbelettering & beeldmerk

Het Echte Werk, grafisch ontwerp
Bruce Tsai-Meu-Chong, gevelbelettering

Periode

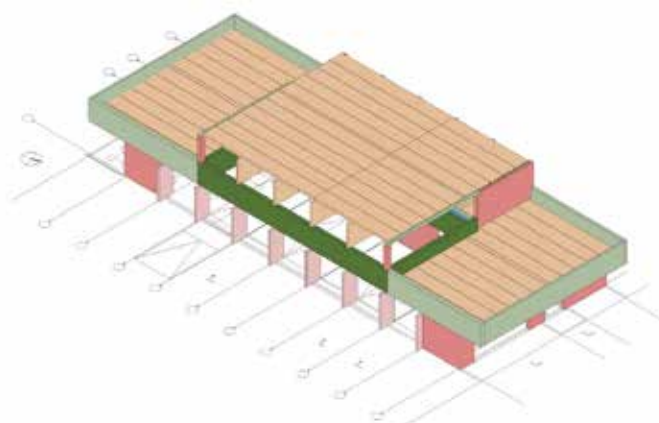
Oprichting aan architect: 5 maart 2015
Bouwperiode: van 27 januari 2017 tot 22 juli 2017
Opening: 20 oktober 2017

Afmetingen

Buitenmaten: lxbxh = 32,4 m x 12 m x 6,5 m
De hoge museumzaal is ca. 110 m² (ca. 16 m x 7 m)

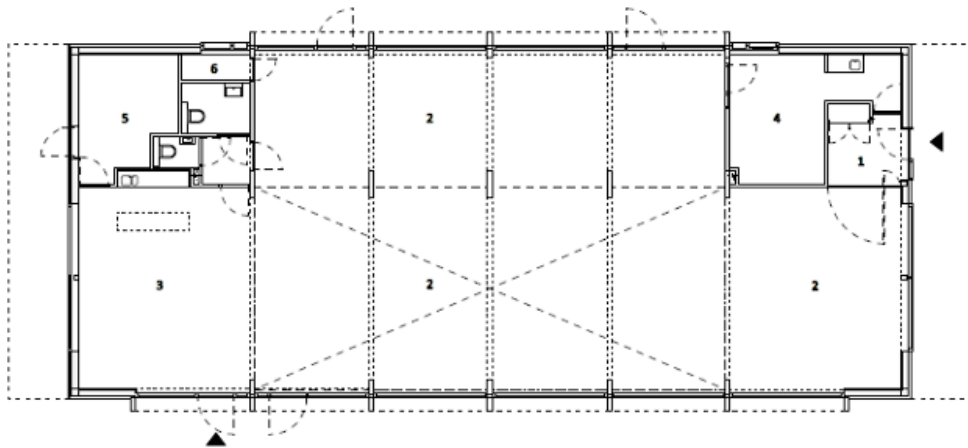
Bruto vloeroppervlak

339 m²

Plattegrond

Het Van Eesteren Paviljoen bestaat uit één grote ruimte, met een aantal kleinere kamers.

1. Entree
2. Expositieruimte
3. Museumcafé
4. Kantoor
5. Technische ruimte
6. Berging

Kosten

Ca. € 700.000 ex btw.

Het Van Eesteren Paviljoen en de nieuwe vaste tentoonstelling zijn mede tot stand gekomen met financiële steun van het Stimuleringsfonds voor de Volkshuisvesting, Gemeente Amsterdam/stadsdeel Nieuw-West, woningcorporatie Stadgenoot, BPD Cultuurfonds, EFL Stichting, vele particuliere sponsors en een Voor je Buurt-crowdfundactie.

Gebruikte materialen

Hout: totaal 83,36 m³

Draagconstructie: gelamineerd vuren en houtskeletbouw (26 m³)

Gevel: gelamineerd lariks (uitstekende frames rondom kozijnen) (5 m³)

Geveldelen: CapeCod (Noord-Amerikaans grenen, 4 m³)

Daken: Lignotrend (cross-laminated timber dooselementen van vuren-/zilverdennehout, 48,36 m³)

Glas: totaal oppervlak van 185 m² (dubbel glas)

Staal: verbindingsmiddelen houtconstructie

Beton: fundering en vloer

Duurzaamheid

Verwarming door een waterpomp in combinatie met vloerverwarming, ventilatie CO₂-gestuurd, low-tech. Het hele gebouw is van hout (CO₂-neutraal) dat zorgt voor een CO₂-vastlegging van 53.751 kg.

Akoestiek

De dragende dakelementen zijn akoestisch uitgevoerd. Lignotrend heeft daarvoor (holle) houten kanaalplaten gemaakt waarin voorzieningen voor installaties en akoestiek zijn geïntegreerd.

Architectuur en ontwerp

Het Paviljoen moest een brug slaan tussen toen en nu; ter ere van het modernisme en om begrip en waardering te kweken voor deze kunststroming. Om te laten zien dat het modernisme warm en huiselijk kan zijn, ontwierp Korteknie Stuhlmacher Architecten een tactiele ruimte met tactiele materialen in een modernistische vormtaal.

Het Paviljoen moest een krachtig beeldmerk en een ode aan Van Eesteren zijn: een intelligente 21ste-eeuwse interpretatie van licht, lucht en ruimte.

Bij het ontwerp hebben de architecten zich onder meer laten inspireren door modernistische, vooral Scandinavische, voorbeelden uit de periode van vlak na de Tweede Wereldoorlog, waaronder de Noorse architect Sverre Fehn (1924-2009).

Van buiten lijkt het Paviljoen een stapeling van twee langwerpige dozen: een grote doos die aan beide uiteinden uitkraagt met daar bovenop in het midden een kleine doos.

Van binnen telt het gebouw echter één verdieping met ruime hoge lichte warme ruimtes: houten kolommen en liggers ingevuld met glas.

Om een eindresultaat van hoge kwaliteit te krijgen, is gekozen voor prefabricatie.

Details

Gevel: de gevel van het Paviljoen is bekleed met Noord-Amerikaans grenen (FSC-gecertificeerd CapeCod) dat is gebeitst in de kleur antraciet. Die kleur is onder meer gekozen om te contrasteren met de parkachtige en maritieme omgeving en met het witte paviljoen Café Oostoever aan de andere zijde van de noordoever. Van buiten oogt het daardoor compact, bescheiden en helder.

Ramen: de ramen (dubbel glas) aan de lange zijden van het gebouw zijn geaccentueerd met frames van gelamineerd larikshout.

Kolommen: de kolommen en liggers zijn van gelamineerd vurenhout in verschillende breedtes en hoogtes.

Plafond: in het plafond van Lignotrend is een zilverdennenhouten toplaag toegepast. De elementen vormen de architectonische drager van de gehele ruimte en zijn isolerend, scheidend, constructief en akoestisch.

Buitenruimte

De buitenruimte is ontworpen en gerealiseerd door Gemeente Amsterdam.

In samenwerking met de gemeente Amsterdam en het Stedelijk Museum in Amsterdam werkt het Van Eesteren Museum aan een beeldentuin bij het Paviljoen met kunstwerken uit 1947-1970.

Overige wetenswaardigheden

Er zijn 34 heipalen gebruikt.

Al het hout wat in het interieur zichtbaar is, is onderdeel van de draagconstructie.

Hergebruik: de expositiemeubels zijn afkomstig van het Stedelijk Museum Amsterdam, de velours gordijnen in het museumcafé zijn afkomstig van gebouw De Bazel in Amsterdam.

In totaal hebben 213 mensen meegewerkt aan de realisatie van het Van Eesteren Paviljoen, waaronder vele vrijwilligers.

www.vaneesterenmuseum.nl
a/d Slotterplas

Van Eesteren
Museum
Amsterdam

